

Thuis, een institutioneel ingebedde 'luis in de pels'.

In het voorjaar en de zomer van 2018 heb ik voor mijn studie Health & Society aan de Wageningen Universiteit stage gelopen bij Thuis Wageningen. Ik heb een kwalitatief onderzoek uitgevoerd naar de waarde van Thuis voor haar bezoekers en vrijwilligers. Om te begrijpen hoe de aanpak van Thuis doorwerkt op de mensen die er komen en viceversa, heb ik als zogeheten actie-onderzoeker vier maanden meegedraaid bij Thuis. Ik werd lid van het team van hosts, die om beurten de stadskamer van Thuis openhouden. Daarnaast ben ik vaak overdag en/of in de avond aanwezig geweest bij Thuis om te observeren, gesprekjes aan te gaan en te zitten werken. Maar hoe doe je verslag van zo'n periode van onderzoek? In mijn zoektocht naar een goeie vorm heb ik onder andere verhalen geschreven. Met dit verhaal over hoe het voelt om een dag bij Thuis als host door te brengen, hoop ik ook aan buitenstaanders over te brengen hoe een dag bij Thuis eruit kan zien.

Een dag als host bij Thuis

Kylie Totté

9 uur in de ochtend

Ik open de deuren van Thuis. Een dame komt mij vandaag helpen met de host-taken, als tegenprestatie voor het gebruik van een ruimte bij Thuis. Er is alleen weinig te doen wat passend zou zijn voor haar. Ik geef haar een klein klusje.

In de zithoek ontstaat een groepje van bezoekers en vrijwilligers, vier mannen, die wat zitten te kletsen. Twee meiden van het activiteiten-team (een van de vrijwilligersteams) zitten samen te overleggen voorin de stadskamer.

De dames van de Koffieclub druppelen één voor één binnen, en ook vier studenten van ergotherapie van de HAN. De studenten en de dames van de Koffieclub raken met elkaar in gesprek over het organiseren van een activiteit voor ouderen bij Thuis.

Er komt een meneer binnen voor de boeken. Hij neemt er 10 mee en geeft 10 euro, dat is dus 5 euro extra. Twee jongens komen vandaag achter hun laptop werken, de een spreekt Engels, de ander Nederlands. Een van hen vraagt of Elsje er ook is, want hij heeft

afgesproken dat hij muurtjes komt slopen voor de verbouwing en wil even zien welke dat zullen zijn. Een vrijwilliger van het communicatieteam is er ook. Nog twee andere Thuismakers komen ook voorin zitten om te werken. Best een gezellig drukke boel deze ochtend dus.

Na twaalven

Net na twaalven komt er een jongen binnen die sinds drie weken in het AZC in Wageningen woont. Een mevrouw met een hondje staat naast hem. Ze had een gesprekje met hem op straat en ze dacht dat Thuis wel een goede plek zou zijn om hem heen te sturen met zijn vraag. Hij zou namelijk graag iets willen doen in Wageningen. Ik leg hem kort uit wat Thuis is, en dat we nog wel vrijwilligers kunnen gebruiken.

Hij zou wel willen helpen met verbouwingsklussen, hij heeft in zijn land van herkomst in de bouw gewerkt. Ik geef hem het emailadres van Thuis en een flyer. Hij geeft aan dat hij gaat mailen. Hij weet alleen niet hoe lang hij zal blijven in Wageningen (i.v.m. overplaatsing), dus voor op de langere termijn kan hij geen afspraken maken. Hij wil liefst gewoon nú iets doen. Hij zou ook graag Nederlands willen leren. Ik heb hem uitge-

nodigd voor aanstaande dinsdag bij het Taalcafé. De jongen heeft ook nog een vraag over een pasje, waarvoor het precies is, voor de politie? Het is een soort ID kaart voor 'vreemdelingen'. Ik zeg dat voor zover ik weet, het gewoon een ID kaart is voor als je nog geen verblijfsvergunning hebt, dus enkel om jezelf te kunnen identificeren.

Rond de lunch kijken er een paar mensen in de kledingruilhoek.

Middag

In de middag komt er een oude mevrouw binnen met een rollator. Ik vraag haar of ik haar ergens mee kan helpen, en vraag of ze wel eens eerder bij Thuis is geweest. Ze is hier voor het eerst. Ze woont in de buurt en is op zoek naar activiteiten waarmee ze haar dagen kan vullen. Ze is namelijk alleen, haar man is overleden en ze wil niet in haar eentje thuis zitten. Ze weet dat hier vroeger van alles georganiseerd werd, en zou wel weer mee willen doen met activiteiten, schilderen en kaarten enzo. "Hebben jullie dat niet meer?" Ik leg uit dat je bij Thuis in de stadskamer koffie of thee kunt drinken, en dat we boeken hebben, een kledingruil, een plantenasiel, en dat er ook activiteiten zijn, maar dat die niet door Thuis zelf

worden georganiseerd maar door mensen uit de stad met een leuk idee die daar het initiatief toe hebben genomen. De mevrouw lijkt het nog wat warrig te vinden. "Dus hier kan ik alleen een beetje zitten en koffiedrinken?" Op dit moment zitten er helaas ook niet veel mensen waarmee ze even samen zou kunnen zitten. Ik raad haar aan eens op woensdagochtend te komen kijken bij de Koffieclub, of in de middag bij het Breicafé.

Een meisje van de Foodsharing-groep brengt even later een flinke pan eten binnen die over was bij een van de Wageningse studentenverenigingen, en waarvan mensen dus een bakje kunnen komen opvullen bij Thuis.

Vijf uur

Om vijf uur gaat de Stadskamer van Thuis dicht. Ik fiets naar huis toe om te koken en eten, en besluit om nog aan te sluiten bij een avondactiviteit bij Thuis. De avonden bij Thuis zien er wat anders uit dan overdag. Verschillende mensen met een bepaalde hobby of interesse verzamelen zich bij Thuis: om te dansen, om samen (vegan) te eten, om spelletjes te spelen, om verhalen te vertellen of juist naar verhalen te luisteren, om met elkaar de Nederlandse taal te oefenen, enzovoorts. Veel activiteiten zijn open toegankelijk, al dan niet tegen een financiële bijdrage of donatie.

De vrijdagavonden in de stadskamer van Thuis staan bijv. sinds het najaar van 2017 regelmatig in het teken van 'Storytelling'. Ik sluit hierbij aan vanavond; voor 5 euro mag je binnen. Deze avonden worden georganiseerd door twee internationale (oud)studenten en een van hen vertelt dat ze inspiratie hebben opgedaan bij Comedy Clubs in o.a. Amsterdam. Het is de voorlaatste editie voor de zomervakantie en het is warm. Er zijn ongeveer 30 à 40 bezoekers, een vrij jong publiek van zo tussen de 20 en 30 jaar oud. Er wordt begonnen met het wat losmaken van het publiek, letterlijk. We masseren elkaar in een treintje om vervolgens om te draaien en je andere buurman of buurvrouw te masseren. Ook drukken we luid verschillende emoties uit. Dan zijn de Storytellers aan de beurt. Het begint met twee mooie en aangrijpende verhalen verteld door internationale studenten. Daarna is het tijd voor wat luchtigere en komische persoonlijke verhalen van de organisatoren zelf en van een Amerikaans meisje. Luchtig of niet luchtig, alle verhalen hebben een heel persoonlijke insteek, waardoor je je gauw verbonden voelt met de verteller.

Oké, nog even een biertje halen bij de bar, en dan is het tijd om naar mijn andere thuis toe te gaan.